

Kui kegi mind tenib, se káigo minno járrel!“
 „Jesfa, auusta minno nimmi.“ Siis tulli heál
 taewast: „jubba minna ollen sedda auustand,
 ja tahhan jälle auustada.“ Agga se rahwas,
 kes sedda kulis, ütles: „pitkne on mürris-
 tand!“ Jesus kostis ja ütles: „se heál ep
 olle mitte minno párrast sündind, waid teie
 párrast. Ja minna tahhan, kui mind maast
 üllestõstetakse, keif ennese pole tõmmata!“

Neid ja weel mõnda teisi sanno rákis Je-
 sus mõnned páwad párrast Palmipude pühha.

Joan. XIII. 1—17.

„Agga enne Pasa pühha, kui Jesus tea-
 dis, et temma tund olli tulnud, et ta siit
 mailmast piddi árraminnema Jesfa jure, ot-
 sego temma olli armastanud ommaksid, kes
 mailmas ollid, nenda on ta meid armastanud,
 otsani. Ja kui õhto sõmaaeg ká olli (kui
 kurrat jo olli Juda Simona poia Iskariotti
 süddamesse annud, et ta piddi tedda árra-
 andma). Ja temma tõusis sõmaaiast ülles
 ja pesi omma jüngritte jallad, ja káskis ka

neid teine teise jallad pesta, „sest minna tah-
 han, et teie nenda tete, kui minna teise ollen
 teinud! Sullane ep olle mitte üllem, kui
 temma isfand on, egga Kásk surem, kui se,
 kes tedda on lákkitand! Õnsad ollete teie, kui
 teie sedda teate, ja sedda tete!“

Se olli wiimne sõmaaeg, mis Jesus enne
 surma Jerusalemmas omma jüngrittega pid-
 das, neid isseárraniste maenitsedes: teine
 teist armastada, ning neile finnitás, mitte
 rahhul olla, temma armoõppetust kulumada,
 waid sedda ka isse keif tehha ja piddada,
 mis nemmad teistele õppetawad.

Se keif sündis Surel Neljaspáwal,
 mil Jesus ka, sel Pasapühha asemel, sedda
 pühha õhtosõmaaia seadis.

Joan. XVIII. 1—11.

Jesus láks wálja, ülle Kidroni joe, kus
 üks aed olli, sinna sisse láks temma, ja temma
 jüngrid, siin Ketsemani rohho aias woeti
 Jesust kinni, kui Judas Iskariot tedda olli
 suandmissega árraannud; agga Simon Petrus